

Hoburgen och Alvret

12 september 2010

FOTO: PER SMITTERBERG

En ettårig hane stjäpphök, Circus macrourus, sågs på exkursionen vid Hoburgen den 12 september.

SOM SÅ OFTA fanns ett "orosmoln" vid horisonten när man kollade vädret dagarna innan utflykten närmade sig. Lyckligtvis kom prognosen på skam och, bortsett från en gråmulen morgon, hade vi milda vindar och tilltagande sol under dagens lopp. Trots den tidiga samlingsstimmen, klockan 06, ramlade det in 24 morgonpigga fågelvänner. Alla med olika nivå på sitt skådande men med samma önskan att få uppleva de fåglar som är på väg att lämna ön vid denna årstid. Rustade med matsäckar och kikare vandrade vi grusvägen förbi Hoburgsklippan och intog spaningspositioner vid ringmärkningsboden. Det bjöds inget "lavinartat" sträck vare sig bland stora eller små fåglar, men det gjorde att de flesta arterna kunde beskådas ordentligt istället. Undertecknad beskrev vad Søndre fågelstation gör syftet med

ringmärkning. Tack till Tommy Lindberg som löpande försedde mig med nya förevisningsobjekt. Har man på sin höjd sett fåglar vid fågelbordet som närmast, är det en helt ny dimension som öppnar sig när man får möjlighet att se dem på armlängds håll. Som ledare för en fågelutflykt till Hoburgen i september gäller det att ha simultankapacitet och kunna kasta sig mellan uppgifterna. Ena stunden stod jag och pratade om processen vid märkningen, hur man mäter vingen, väger, bestämmer ålder och kön samt sätter dit ringen. Plötsligt ropar någon i gruppen *STÄPPHÖK!* Då är det bara att stoppa in föreläsaren i skåpet och ägna sig åt det stunden kräver. Mycket riktigt, den läckra tvååriga stjäpphökhane som upptäcktes dagen innan hade nu den goda smaken att ge gruppen en uppvisning

Ung tornfalk Falco tinnunculus.

där den flög fram och åter över fältet nedanför klippan. Jubel hos delar av gruppen (som fick kryssa) och viss förundran hos de som fick se skådespelet bland oss mest ”tokiga” skådare.

Med många avbrott i föreläsningen kom vi tillslut igenom allt som sker med fågeln innan den återfår friheten. Under tiden kunde hungern stillas ur medhavda matsäckar, medan några hela tiden höll spaning upp i luften så att inget skulle smita förbi våra argusögon. Trots hyfsade väderförhållanden för utsträckande fåglar, ville det inte ”braka loss” i skyn, men vi nöjde oss gott med vad som bjöds. En del förbiflygande storlommar, givetvis kringfarande sparvhökar samt hela tiden gott om trädpiplärkor, bofinkar samt några av årets sista ladusvåleflockar glädde oss. Klockan 10 var det dags att avsluta dagens ringmärkning och vi omgrupperade då vår spaningsinsats till kullen norr om parkeringen (Andraburg). Några olika

bruna kärrhökar, en bivräk, en duvhök samt flera sparvhökar blev dock skörden. Vi bestämde då att förflytta oss vidare till Muskmyr längre upp i socknen.

Normalt är det ett toppenställe vid denna årstid, med ett stadigt flöde av många arter rovfåglar. Visst, vi blev inte helt utan, men det var ingen toppendag. Dock kunde havsörn, kungsörn, blå kärrhök, ormvräk, tornfalk och lappspurv skrivas in i protokollet. De flesta var nu mer än nöjda med över sex timmars fågelupplevelser, varför jag med gott samvete förklarade att vi nu satte punkt.

Per Smitterberg